

Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordininariae in exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria iurisdictione

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Decisio LXVII. Episcopus quando possit in loco exempto Tribuni erigere, &
jurisdictionem exercere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

priv. Cravett. cons. 30. n. 5. Natta cons. 575. num. 15. Surd. cons. 354. num. 16. Riu-
ram san. mem. Gregorio XV. decif. 451. num. 7. Tum etiam quia in omnem
cum quod esset probatum, quod Episcopus consueverit cognoscere causas etiam pro-
viores Capitularium in eadem civitate, quodque propterea conuentum Tribunalis
16 Episcopi respectu Capitularium sit in ipsa civitate, nihilominus non videtur arbi-
trius Episcopus, quod debeat cognoscere causas graviores in ipsa civitate, quia Co-
cilium disponit alternativè, quod cognoscantur causæ vel in domo Episcopi vel
consueto ejus Tribunalis, & sic videtur esse remissum arbitrio Episcopi, cuiusque
17 me dispositioni juris communis, quia de jure qualitas custodiaz remittitur arbitrio
Judicis. Bald. in l. 2. in fine C. de exhib. reor. Menoch. de arbitrar. casu. 305. n. 1. Et in
alio per Farinac. de carcerib. & carcerar. quaest. 27. num. 99. &c. sgg.
18 lex Corneliae. § domum & ibi DD. ff. de injuriis.

Et ita &c.

DECISIO LXVII.

Episcopus quando possit in loco exempto Tribunalis
erigere, & jurisdictionem exercere.

R. P. D. CANTUCCIO
Salamantina Jurisdictionis.

*Est deciso 145.
Bar. i. dñi verf.*

Veneris 18. Aprilis 1581.
SUMMARIUM.

1. Episcopus non potest in loco exemplo
nec per se, nec per alium suam ju-
risdictionem exercere. 2. Nullus si habeas jurisdictionem in multis
casibus in loco exemplo, non autem
in personas.

3. Exst.

3 Exceptio debet esse de regula.

4 Jurisdictio Episcopi in loca exempta que-

si, & qui casus dicantur respicere lo-

ca, & qui personas.

5 Exemptio acquiritur etiam per prescri-

ptionem.

6 Ordinarius habet de jure communi in-

tentionem fundatam contra allegan-

zem exemptionem.

Dominini plura firmarunt, in primis Reverendissimo Domino Episcopo Salaman-

cino non licuisse nec licere erigere tribunal & deputare provisorum in oppido Me-

siderem, nec suam per se vel per alium exercere jurisdictionem. C. d. Episcopus de offic.

Non obstat quod quando Episcopus in loco exempto habet in certis casibus ju-

risdictionem, prout haber Episcopus Salamantinus in quatuor casibus sibi in Bulla

Sixti reservatis, quod tunc in loco exempto potest officialem deputare, & suam ju-

risdictionem exercere, quia quoad illos casus est judex, prout in terminis declarat

Ioan. Menoch. in d. cap. cum Episcopus, num. 3. vers. sed pone.

Nam respondetur, quod aut Episcopus in illis certis casibus habet jurisdictionem in loca exempta, & tunc potest constitutre officialem, & suam jurisdictionem exerceat.

Clem. attendentis, de statu monach. Clem. quia contingit de relig. domib. & ita

procedit dictum Joannis Monachi. Aut Episcopus habet jurisdictionem solum in

personas exemptas, & tunc secus. cap. 1. de privil. in 6. Clement. 1. de testament. ista est

distinctio Joannis Andreæ, in d. cap. cum Episcopus, num. 1. & 2. quam ibi sequuntur o-

mnes Geminian. col. penult. circa medium vers. sed quid si Episcopus. Ancharan. numer. 2.

Franc. num. 3. in fine Butruus. num. 7. Socin. in cap. recepim. num. 67. vers. quod limitat,

de privilegio.

Non obstat quod exemptione Sixti loquens de loco & personis, excipit de eodem

loco & personis quatuor casus, videlicet sacrilegia, causas matrimoniales, causas

appellationum, & institutiones seu confirmationes praesentatorum, qui casus cum

excipiuntur de loco exempto, sequitur ut in illis casibus locus non sit exceptus, quia

exemptione est de regula. I. nam quod liquido. S. fin. ff. de penult. leg. siquidem responderetur,

quod quatuor casus per Bullam Sixti excepti recipiunt personas & non loca, nempe

sacrilegos, conjuges, apellantes, & clericos presentatos ad beneficia, & sic sumus in

casu. cap. 1. de privil. in 6. & Ioan. Andr. & ceteri post eum in d. cap. cum Episcopus, exem-

plificant jurisdictionem Episcopi in loca exempta in casu. Clement. Attendentis de statu

monach. ubi tribuitur ordinarii jus visitandi auctoritate Apostolica monasteria mo-

nialium exempta, & in casu. Clem. quia contingit de relig. domib. ubi ordinarii loco-

rum injungitur onus recuperandi & in debitum statum reducendi bona hospitalium

exemptorum occupata, desperita & indebet alienata in eventum, quod rectores eo-

xundem

Qq

tundem hospitalium præmissa facere negligent, & sic clare patet in utroque competere Ordinariis jurisdictionem in loca exempta. Nec est verum, quod propter casus excipiatur de loco exposito ut in illis locis non sit exceptus, qui propter casus excipiuntur de loco respectu loci, quoniam personarum, & moniales, & appellationum, & institutiones, seu confirmations præsentatorum cadant in loco, sed in personis, ut per se patet.

Minus obest, quod cum ante præscriptionem Reverendiss. D. Abbatis Rectoris, D. Episcopus esset ordinarius Oppidi Medinae, tamen respectu loci, quando everit, quod præscriptio nihil illi abstulerit, quoad quatuor casus, sequitur, quoniam personarum, & moniales, & appellationum, & institutiones, seu confirmations præsentatorum cadant in loco, sed in personis, ut per se patet.

Nani responderetur, quod cum 4. casus resipiciant personas & non loca, præscriptio nihil abstulit Episcopo respectu personarum in illis quatuor casibus, & personas, quod ipse remaneat Ordinarius tam respectu loci, quam personarum,

Nec enim obstat, quod non sumus in loco exemplo. Quia in domo sumus, in præscriptio sive consuetudo, de qua in Bulla Sixti sit talis, ut non solum eximam jurisdictionem tribuat, ut resolutum fuit coram R. P. D. meo Seraphino, anno 1580. & quod exceptio nedum per privilegium, sed etiam per præscriptionem quoniam. Et textus in capitulo cum persona. Et ibi DD. de privilegio in 6.

Item & secundo firmarunt Domini Episcopum non potuisse facere præscriptum generale Clericis Oppidi Medinae, ut se præsentarent coram eo ad exhibendum titulos suorum beneficiorum, & se examinandum: quia ad eum spectat solum intervicio & confirmatione præsentatorum, & ideo debuerat facere præceptum personarum ut exhiberent titulos suorum beneficiorum, ad que præsentati fuerunt: & minus licet Episcopo facere dictum præceptum generale; quod in eo affluit collatum beneficiorum ad se spectare, ut patet ex illius verbis: attento quod in prædictum beneficiorum ad se spectante, ut resolutum fuit coram R. P. D. meo Seraphino, anno 1580. & quod exceptio nedum per privilegium, sed etiam per præscriptionem quoniam volebat extendere ad collationem.

Præterea & tertio Domini dicebant, quod donec Abbas probet confirmationem dandi ordinationes & litteras dimissorias, Episcopus qui habet intentionem fundatam de jure communione, potest uti sua iurisdictione in conferendis ordinibus, & concedendis dimissoriis iuxta textum in capitulo cum persona in fine de privil. in 6.

Quod procedit, etiam si Episcopus non esset in qua possessoriae dashordines & litteras dimissorias, quia ordinariis sive sit in possessione subjectionis, sive non, potest uti sua iurisdictione contra eum, qui adprobandum se esse exceptum allegat præscriptionem sive consuetudinem prescriptam, prout in calvo nostro, quoniam præscriptionem probaverit. Ita post Lap. & Abb. tradit Gemmian. in d.c. cum persona in fine per illum textum. Et propter odium præscriptionis & favorem juris communis ut ibi.

ubi latinus per eum, quem sequuntur ibi Ancharen. n. 6. in 12. notab. Franc. in §. si vero
in 1. notab. & Socin. in d. c. receperimus n. 72. de privil. in 6.
Ultimò fuit dictum attentata hinc inde deducta majori ex parte pendere à ne-
gocio principali, & à declaratione quartior casuum in Bulla Sixti teletvatorum, &
propterea non esse devenendum ad aliquam attenuatorum revocationem, sed facie
re confirmare sententiam ultimo loco latam,

Ad Quæstionem 2. Additio.

Legatus sive Nuntius Apostolicus an concurrat cum Ordinario in casibus, qui-
bus ex Concilio Tridentino exempti eidem locorum Ordinatio tanquam Se-
dis Apostolicæ delegato subjiciuntur? affirmativè verius resolvitur, ex his quæ
notab. Ancharen. in c. studijs in 3. notab. de off. leg. ubi dicit generalem delegationem
non tollere ordinariam jurisdictionem. Et per ea quæ tradunt Abb. in c. pastoralis n.
4. & Felic. ibid. de off. ordin. & DD. in l. fin. C. de jurisd. omn. jud. ubi quod jurisdictione per
legem i. tuta centetur cumulativa, non privativa, quod tenuit alibi Rot. coram san-
mem. Gregor. XV. dec. 8. n. 3. & quamvis hæc ratio presupponere videatur Legatos
antecedenter habere iurisdictionem in exemptis, quæ ipsis præserveatur, & cum qua-
cumulari possit jurisdictione Episcopi; attamen firmiori ratione eandem quæstionem
decidit Flamin. Paris. de resignat. l. 3. q. 11. in fine dicens, quod ubicunque S. Conc. Tri-
entinali quam jurisdictionem in exemptis Ordinario attribuit, id non solum de E-
piscopo, sed de quocunque habent ordinariam jurisdictionem intelligatur; habet
autem Legatus etiam simplex ordinariam jurisdictionem in sua provincia, ut fuit di-
ctum in Leodium censoriarum coram Remboldo, quæ est dec. 48. par. 4. tom. 2. recent. & in
specie Legatum posse cumulativa visitare Ecclesiæ exemptas, quas possunt Ordinarii
ex decreto S. Concilii resolutum fuisse refert Barbo. in collect. ad Concil. o. 8. sess. 22. de
reform.

Cæterum hodie Legati & Nuntii Apostolici vigore specialium facultatum
procedunt in causis exemptorum etiam regularium, & in his concurrunt cum Audit,
Cameræ teste Fagnin. c. de priore. n. 22. de appell.

Ad Quæst. 4. & 5. Additio.

Ex his quæ supra ad quæst. 32. part. 1. notavimus circa privilegium Eugenianæ, sa-
tis apparet exemptos auctores non posse eos trahere ad suum forum, sed debe-
re eosdem convenire coram Ordinario, Rot. decis. 716 par. 4. divers. & in Mediolanen.
bonorum 28. Martii 1594. coram Cardin. Millino apud Marchesan. de commiss. tom. 2.
fol. 462.

Q. 2